III

(Voorbereidende handelingen)

EUROPESE CENTRALE BANK

ADVIES VAN DE EUROPESE CENTRALE BANK

van 25 januari 2021

inzake een voorstel voor een verordening betreffende grensoverschrijdende betalingen in de Unie

(CON/2021/3)

(2021/C 65/04)

Inleiding en rechtsgrondslag

Op 15 oktober 2020 ontving de Europese Centrale Bank (ECB) van de Raad van de Europese Unie een verzoek om een advies inzake een voorstel voor een Verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende grensoverschrijdende betalingen in de Unie (codificatie) ([1]) (hierna de "ontwerpverordening" genoemd).

De adviesbevoegdheid van de ECB is gebaseerd op artikel 127, lid 4, en 282, lid 5, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU), in samenhang met artikel 127, lid 2, het vierde streepje van het Verdrag en artikel 3.1, het vierde streepje van Protocol (Nr. 4) betreffende de statuten van het Europees stelsel van centrale banken en van de Europese Centrale Bank, aangezien de ontwerpverordening bepalingen bevat betreffende goede werking van betalingssystemen. Overeenkomstig de eerste zin van artikel 17.5 van het reglement van orde van de Europese Centrale Bank heeft de Raad van bestuur dit advies goedgekeurd.

Algemene opmerkingen

De ontwerpverordening strekt tot codificatie van Verordening (EG) nr. 924/2009 van het Europees Parlement en de Raad ([2]), zoals laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EU) 2019/518 van het Europees Parlement en de Raad ([3]). Hoewel de ECB over het algemeen ingenomen is met de codificatie, merkt zij op dat, zoals uiteengezet in de toelichting bij het de ontwerpverordening, de instrumenten waarop de codificatie betrekking heeft, geen inhoudelijke wijzigingen bevatten, maar slechts formele wijzigingen die voor de codificatie zelf vereist zijn. De ECB heeft tevens een advies ([4]) uitgebracht over het voorstel voor Verordening (EU) nr. 2019/518 ([5]). Sommige bepalingen van Verordening (EU) 2019/518 zijn evenwel in het kader van de wetgevingsprocedure van de Unie ingevoerd na de indiening van het voorstel van de Commissie bij de ECB en maakten derhalve geen deel uit van het raadplegingsverzoek van de Raad aan de ECB. Gezien het gebrek aan gelegenheid om opmerkingen te maken en gezien het feit dat de voorgestelde verordening volgens de gewone wetgevingsprocedure zal worden aangenomen, maakt de ECB van deze gelegenheid gebruik om een advies uit te brengen over één bepaling van de voorgestelde verordening die bij Verordening (EU) 2019/518 werd ingevoerd.

([1]) COM (2020) 323 final.

([2]) Verordening (EG) nr. 924/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 16 september 2009 betreffende grensoverschrijdende betalingen in de Gemeenschap en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 2560/2001 (PB L 266 van 9.10.2009, blz. 11).

([3]) Verordening (EU) 2019/518 van het Europees Parlement en de Raad van 19 maart 2019 tot wijziging van Verordening (EU) nr. 924/2009 wat bepaalde kosten van grensoverschrijdende betalingen in de Unie en valutawisselkosten betreft (PB L 91 van 29.3.2019, blz. 36).

([4]) Zie Advies van de Europese Centrale Bank CON/2018/38 van 31 augustus 2018 betreffende een voorstel voor een verordening wat bepaalde kosten van grensoverschrijdende betalingen in de Unie en valutawisselkoersen betreft (PB C 382 van 23.10.2018, blz. 7). Alle ECB-adviezen worden gepubliceerd op de ECB-website: www.ecb.europa.eu

([5]) Voorstel voor een Verordening van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Verordening (EG) nr. 924/2009 wat bepaalde kosten van grensoverschrijdende betalingen in de Unie en valutawisselkosten betreft, COM (2018) 163 final.

1. **Specifieke opmerkingen**

1.1 *Verwijzing naar de door de ECB uitgegeven referentiewisselkoersen van de euro*

Artikel 4, lid 1, van de ontwerpverordening, welke bepaling tot doel heeft de transparantie- en informatievereisten van Richtlijn (EU) 2015/2366 van het Europees Parlement en de Raad ([6]) (hierna "de richtlijn betalingsdiensten" genoemd) aan te vullen met betrekking tot valutawisseldiensten ([7]) aan te vullen, verplicht betalingsdienstaanbieders en partijen die valutawisseldiensten aanbieden aan een geldautomaat of aan het verkooppunt, de totale valutawisselkosten uit te drukken als een opslag in procenten van de meest recente door de ECB uitgegeven referentiewisselkoersen van de euro.

Sinds 1998 publiceert de ECB referentiewisselkoersen voor de euro (ECBRR's) op basis van een kader dat in 1998 door de Raad van bestuur van de ECB is goedgekeurd en vervolgens in 2015 werd gewijzigd ([8]) (hierna het "ECBRR-kader" genoemd). De ECBRR's worden verstrekt als openbaar goed voor individuele burgers en instellingen ([9]) en worden gebruikt door een breed scala aan instellingen. Het ECBRR-kader heeft tot doel de integriteit van de ECBRR's te bewaren door: i) handel op het ECBRR te ontmoedigen, en ii) het gebruik ervan te beperken tot referentiedoeleinden. Het gebruik van het ECBRR voor transactiedoeleinden wordt sterk ontmoedigd en de ECBRR's worden uitsluitend ter informatie gepubliceerd ([10]). In dit verband beoogt het ECBRR-kader het verschil tussen de ECBRR en de benchmarks voor wisselkoersen voor transactiedoeleinden te versterken.

De verwijzing naar de ECBRR's in de ontwerpverordening zou, in strijd met de doelstellingen van de ECBRR's, sommige marktdeelnemers ertoe kunnen aanzetten om op de ECBRR's te handelen. Daarom beveelt de ECB aan om de verwijzing naar de ECBRR's in artikel 4 van de ontwerpverordening te schrappen en te vervangen door een passende verwijzing naar een wisselkoers die binnen het toepassingsgebied van de benchmarkverordening van de Unie ([11]) valt en die kan worden gebruikt in het kader van de valutawisselkosten. De nauwkeurigheid en integriteit van dergelijke benchmarks, die worden gewaarborgd door de bij die verordening ingevoerde regeling voor benchmarkbeheerders, beschermt de belangen van klanten van betalingsdienstaanbieders en partijen die valutawisseldiensten aanbieden.

Voor zover de ECB wijzigingen van de ontwerpverordening aanbeveelt, worden daartoe in een apart technisch werkdocument specifieke onderbouwde formuleringsvoorstellen opgenomen en aangevuld met een toelichting. Het technische werkdocument is in de Engelse taal beschikbaar op EUR-Lex.

Gedaan te Frankfurt am Main, 25 januari 2021.

De president van de ECB
Christine LAGARDE

([6]) Richtlijn (EU) 2015/2366 van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2015 betreffende betalingsdiensten in de interne markt, houdende wijziging van de Richtlijnen 2002/65/EG, 2009/110/EG en 2013/36/EU en Verordening (EU) nr. 1093/2010 en houdende intrekking van Richtlijn 2007/64/EG (PB L 337 van 23.12.2015, blz. 35).

([7]) Zie overweging 8 van het voorstel voor een verordening.

([8]) Zie het Kader van de ECB voor de referentiewisselkoersen van de euro, beschikbaar op de website van de ECB op www.ecb.europa.eu.

([9]) Zie het persbericht van de ECB van 7 december 2015 over de invoering door de ECB van veranderingen in de referentiewisselkoersen van de euro.

([10]) Het ECBRR-kader bepaalt uitdrukkelijk dat onder het begrip "referentierentevoet" wordt verstaan een wisselkoers die niet bedoeld is om direct of indirect (als onderliggende benchmark) te worden gebruikt in markttransacties. De tarieven dienen uitsluitend ter informatie."

([11]) Verordening (EU) 2016/1011 van het Europees Parlement en de Raad van 8 juni 2016 betreffende indices die worden gebruikt als benchmarks voor financiële instrumenten en financiële overeenkomsten of om de prestatie van beleggingsfondsen te meten en tot wijziging van Richtlijnen 2008/48/EG en 2014/17/EU en Verordening (EU) nr. 596/2014 (PB L 171 van 29.6.2016, blz. 1).